

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

A SZERKESZTŐSÉGI IRODA

a Széchenyi-utcában van.

Névtelenül beküldött és névtelenül levelek nem vétetnek tekintetbe.

Kéziratok nem adatnak vissza.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy egész oldal hirdetés ára 48 kor. Ennél kevesebb aránylag számíttatik.

Nyilttéri cikkek garmondsora után 60 fillér fizetendő.

Hivatalos óra: d. u. 2—3-ig és 6—8-ig.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 kor.

Fél évre 6 kor.

Évnyegyedre 3 kor.

Egyes szám ára 24 fillér.

Községeknek előfizetve egész évre 10 korona.

Restauráció.

Szolnok-Dobokavármegye törvényhatósági bizottsága decz. 27-én tartotta meg tisztújító közgyűlését.

Talán ez volt az utolsó választás. Mert igen sokan vannak, akik szeretnék már elparentálni a vármegyét, mint olyan intézményt, melyek már nem illenek belé a modern államélet gépezetébe. Ugy látszik azonban, hogy sokan szívósan ragaszkodnak a vármegyei intézményekhez s azt tartják, hogy az ma is mentstára a régi magyar társadalmi és nemzeti életnek, midőn még élnek érdemes régi családok, melyek ragaszkodnak ezredéves tradíciókhoz, hogy a közügyeket ők intézzék, hogy a korszellemet — felfrissülve újabb elemek által — ők irányítsák.

Akik ezen a véleményen vannak, azt hiszik, hogy a vármegye maga a nemzet. Ha erejét veszik, elalél, de ha erősítik és életösztöneit kiegészítik, újra erős áram indul meg ereiben, szíve egészségesen dobban.

Bármiként legyen, annyi bizonyos, hogy az a közszellem, mely ezeréves történetünk viharait látta és abból mindig megifjodva került ki, az a közszellem, mely minden korszaknak megadta és megvédte nemzetfenntartó erejét, a vármegyét a magyar nemzeti társadalom gerinczvé avatta.

Ez adta meg az erőt és tekintélyt hivatott pillanatban az alkotásra, a szervezés és vezetésre.

Ez nyilvánult meg most a lefolyt tisztújításon is, ez a közszellem kell hogy vezesse a tisztviselőt a felelősség teljes életpályáján.

Szolnok-Dobokavármegyének tisztikara minden időben hivatásának magaslatán

állott. A vármegye közönségének bizalma méltán kíséri e megújító gyűlés után is minden tagját, mert hazafiság, kötelességtudás voltak azon tényezők, melyek munkásságát irányították.

A tisztújításról a következő tudósítást hozzuk.

Szolnok-Dobokavármegye törvényhatósági bizottsága december hó 27-én tartotta meg a tisztújító közgyűlést. A bizottsági tagok rendkívüli érdeklődést tanúsítottak a tisztújítás iránt, a székház dísztermét csaknem megtöltötték, míg a karzatokat az érdeklődők nagy csoportja foglalta el. A közgyűlésre főispán úr ömlga Gr. Kornis Viktor vezetése mellett kiküldött bizottság által meghivatván, d. e. 10 órakor az elnöki széket elfoglalta s a közgyűlést megnyitotta. A jegyzőkönyvi hitelesítők kijelölése után a kandidáló bizottság megalakítása nyomulván előtérbe, elnök indítványára a közgyűlés gr. Kornis Viktor, Lázár János és Voith Gergely bizottsági tagokat választotta be, míg elnök a maga részéről br. Jósika Sámuel, v. b. t. t. Simó Lajost és br. Bánffy Ferenczet kérte fel. Eként meg lévén alakítva a kijelölt bizottság, Dr. Torma Miklós kir. tanácsos, alispán állott fel és jelezte, hogy a vármegye közönségétől választás útján nyert megbízása a tisztikarnak lejárt, ennelfogva midőn a bizalom és támogatásért, melyben a vármegye közönsége részesítette, a maga és tisztársai évében köszönetet mond, egyuttal hivatali állásukat a vármegye közönségének rendelkezésére bocsátja.

A kandidáló bizottság ezután küldetésében eljárván, elnöklő főispán kihirdette a jelölés eredményét, melyszerint minden állásra a volt tisztikar tagjait jelölte a bizottság, kivéve a szamosújvári főszolgabírói állást, melyre a volt főszolgabírón kívül Ujváry Károly deési járási szolgabíró is jelöltetett.

Ezek után az egész tisztikar közfelkiáltás

útján választatott meg újból, kivéve a szamosújvári járás főszolgabíráját Nagy Lajost, ki 126 szóval 41 ellenében, 85 szótöbbséggel választatott meg újból,

A megválasztott tisztikar névsora a következő:

Alispán Dr. Torma Miklós kir. tanácsos, főjegyző Bándy György, I. aljegyző Placsintár Ödön, II. aljegyző Gajzágó László, III. aljegyző Bárdy Géza, IV. aljegyző Hye Jenő, V. aljegyző Dr. Gr. Wass György.

Árvaszéki elnök Bokros Andor, ülnökök Svaiczter István (helyettes elnök), Simon Viktor, Keczely László, Becsky Bálint, jegyző Dr. Siorbán Vilmos.

Tiszti főügyész Dr. Csizér Ákos. Főpénztárnok Kászonyi Jenő, ellenőr Bauer Lajos. Főszolgabírák Vékony Ferencz, Vass Imre, Debreczeni Dénes, Gajzágó Vilmos, Szarvady József, Veres Imre és Nagy Lajos, szolgabírák Szabó Gusztáv, Bárdy Gábor, Almásy József, Dr. Gajzágó Ernő, Ujváry Károly, Dr. Flóth Ferencz, Dr. Boér Kálmán, Benel Antal, Rácz Gábor. Kihirdettetvén az eredmény, a tisztikar a közgyűlés színe előtt a hivatalos esküt letette.

Az eskü letétele után főispán úr ömltósága üdvözli a vármegye alispánját Dr. Torma Miklóst és az ujonnan megválasztott tisztikart, kikben a vármegye közönségének bizalma újra a legelénkebben öszpontosult. Midőn ezt konstatalja, újból is üdvözli őket és kívánja, hogy a közigazgatás érdekében épen azt a tevékeny munkásságot fejtsék ki jövőre is, amelyet a múltban kifejtettek.

Ezekután Dr. Torma Miklós alispán a következő beszédet mondotta.

Méltóságos báró főispán ur!

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Mindenek előtt kérem fogadja Méltóságod úgy az én, mint az egész tisztikar köszönetét az imént mondott szívélyes üdvözlétért. Hiszem, remélem, hogy az az összhang, a mi Méltóságod és

A „Szolnok-Doboka” tárczája.

Irgalom — szeretet.

*Szegény árva fia áll az utcasarkon,
Szánalmas ruhája rongyos, feslett karton.
Szomorúan tekint a járó-kelőkre,
Látszik, hogy az inség szegényt meggyötörte.*

*Amint Bandikámmal a sarkon megyek el,
Szóba ereszkedem a szegény gyerekekkel.
Bizalom derüje tűnik fel az arcán...
Kire vársz, kis fiam, itt az utcasarkán?*

*Jó szívekre várok, köszönöm kérdését,
Beteggyba vitte anyámat az éhség.
Én is alig bírom: éhezem és fádom.
Egy-két fillérecskét könyörgök alászon.*

*Ezt a néhány fillért adjuk neki, apa.
Igy szólal meg Bandi, nesze vidd ezt haza!
És a kis fiúnak adja gyümölcspénzét,
Szép piros rózsát fest arczára a részvét...*

*Megcsókolom százszor ezt a szép virágot,
Kedves fiacskámban szebb jövőbe látok;
Boldogsága meg lesz, küzdjön bár eleget,
Boldoggá teszi az irgalom, szeretet...*

Fülei Szántó Lajos.

Jólét és a nyomor.

Irta: Maderspach Olivérné.

Hófehér palástban, napsugáros arccal jár az egyik. Derűt és tisztaságot terjeszt mindenfelé. Hol ez honol, ott többnyire vidám, vagy legalább is nyugodt tekintettel jön, megy a háziasszony. Ha gyermekei vannak, azok vidoran, kacagva futkosnak s a midőn hazajön az apa, a férj: a nagy öröm, melylyel fogadják, őt is öröm, boldogság tölti el.

Ha a *Viszály*, az *Elégedetlenség* szellemei be-befurakodnak is olykor ily helyre, sok időre még sem üthetnek ott tanyát, mert a *Jólét* számtalan fegyverrel rendelkezik küzdelemre. S ha kiváló esetekben nem használ egy-egy ily fegyvert: akkor szétválasztja a házasségeket könnyedén s nem egy módot nyújt hozzá, hogy kiki a maga útján boldogulhasson s gyermekeiknek is biztos jövőt alapíthassanak.

Hol a *Jólét* honol, ott a *Betegség* sem oly gyakori vendég. Azaz hogy eljön biz ő oda is, de nem mindig jut be a szobába, mert a *Jólét* már a kopogtatásnál eléje ugrik, birokra kél vele s győztesen kerül ki a viadalból. Ha aztán olykor mégis a *Betegség* lesz a győztes s tanyát üt a házban: a *Jólét* akkor is segítségül van. Enyhíti a beteg fájdalmát, mert minden eszközzel rendelkezik, hogy azt megtehesse. Sőt enyhíti a haldokló kínjait is nemcsak ugyanez eszközzel, hanem azzal

is, hogy elhozza a résztvevő jó barátokat, kiknek jelenléte pillanatokra elfeledteti a haldoklóval a fájdalmát. S ha kiszenvedett, utódjai szintén nem érzik oly nagy mértékben s oly soká a bánatot, mert a *Jólét* ezekhez is elhozza gyakorta a jó barátokat, akik vigasztalják, szórakoztatják őket s módot nyújt egyszersmind arra, hogy messzebb tájakon még inkább feltalálják a lelki, sőt a testi üdülést is.

A *Jólét* nyomában a *Bűn* szelleme sem jár oly gyakran, mint a *Nyomor* oldalán. S ha előtűnik is, itt csak igen ritkán mutatkozik meg nélkül, közmegebotránkozásra, nem úgy mint amott. Hanem magára ránt egy darabot a *Jólét* hófehér fényes lepleből s azzal úgy elkápráztatja az őt már-már észrevevő szemét, hogy azok önkénytelenül behunyva azt, kételkedve állnak tovább. Hátha nem is a *Bűn* volt az, amit ott láttak? a létrehozóját bántatlanul hagyják tovább menni.

Szenynyos rongyokba burkolva, sötét mogorva arccal jár a *Nyomor*. Nedves pinczeszobában, rozzant kunyhókban található leginkább, ahol sötétséget, bűzhűdöt levegőt terjeszt széjjel, mely elveszi az életerőt a nagyoktól s nem hagyja azt kifejlődni a gyermekekben. Sárga, beesett arccal, kedvtelenül jár a *Nyomor* otthonában nagy és kicsiny. A házastársak bár szeretetből keltek egybe, e folyton köztük lévő rém hatása alatt egészen kivetkőznek természetükből. Gorombákká, durvákká válnak egymás irányában s beköltözik hozzájuk állandó laktársul a *Viszály* undok szel-

közöttünk, a vármegye minden egyes tisztviselője között fennállott és áll fenn ma is, legnagyobb biztosítéka vármegyénk hasznos munkájának a jövőben.

Ugy a most megválasztott tisztikar, mint a magam nevében hálás köszönetet mondok azon nagybecsű bizalomért, melyben minket e pillanatban vármegyénk mélyen tisztelt közönsége részesíteni méltóztatott.

Igérjük, hogy amint eddig is tettük, ezután sem fog bennünket munkánkban ellenszenv vagy olyan rokonszenv befolyásolni, a mely bárkinek is kárt okozhatna.

Tudjuk, érezzük, hogy részei vagyunk állami és nemzeti életünknek, itt a vármegye területén pedig eszközei az egyéni életnek s előhaladásnak. Igérjük, hogy ezen kötelességünket, mint eddig is tettük, ezután is önzetlenül és tiszta kézzel fogjuk teljesíteni.

Mivel az önkormányzati szellem a mi állami életünkben oly nélkülözhetetlen tényező, a melynek erősítésére kell tönnie mindnyájunknak, igérjük, hogy mi, a tisztikar, mint eszközei e szervezetnek, minden pillanatban készen állunk arra törekedni, hogy körünkben az önkormányzati erő mint olyan önczel munkálhasson, melyben a nemzeti-ségi, a felekezeti, az osztály- és a magánérdek helyet ne találjon.

Igénytelen szavaimat méltóbban nem végezhetem annál, hogy még egyszer hálás köszönetet mondok a vármegye mélyen tisztelt közönségének a multban tapasztalt támogatásért és a jelenben kifejezett bizalomért, kérve mindkettőt a jövőre is.

Gr. Kornis Viktor a közgyűlés érületének kíván kifejezést adni, midőn most, mikor alkotmányos ősi jogukat gyakorolják, főispán ur ömeltőségének köszönetet mond tapintatos eljárásáért. Együttal üdvözlí a vármegye ujonnan megválasztott alispánját és az új tisztikart. Elnöklő főispán köszönetet mond a szíves megemlékezésért, köszöni az élénk részvétet s miután ez a közgyűlés utolsó ez évben, boldog új évet kíván.

Közgyűlés után a tisztikar br. Bornemissza Károly főispánnal tiszteltgett, hol Dr. Torma Miklós alispán tolmácsolta a tisztikar érzelmeit. Köszönetet mond a támogatásért és kéri a bizalmat jövőre is. Igéri, hogy viszont bizalommal és szeretettel fognak szolgálni és segítői lesznek mindazokban, melyet az állami és önkormányzati élet megkövetel. Hogy azon feladatokban egymást bénítani nem fogják, elegendő példa erre a mult, azért újból is köszönetet mond és kéri, hogy vegye ezt szívesen.

Főispán ur ömlga köszönetet mond az alispánnak azon szép szavakért, melyeket hangoztatott és biztosította, hogy arra fog törekedni, hogy a vármegye érdekei az állami érdekekkel mindig összhangban legyenek s e mellett a szívélyes viszony fentartassék.

leme, mely mérget lehel saját lelkeikbe s mérget lehel gyermekeibe is. Mert amint a kisebbszertí indulat szüli a viszályt, akként ered a viszályból fokozatosan a mind nagyobb indulat s végül a féktelen düh, mely romból és pusztit mindent, ami eléje kerül, legyen az tárgy, avagy ember. S így keletkeznek a *Nyomor* fészkeiben a mindennapos verekedések, sőt a gyakori gyilkosságok. Mintha nem eleget járna köztük, különösen gyermekeik közt a *Halál* amugy is.

Édes testvérét a *Betegséget* minduntalan elküldi e penészes, sötét szobákba, hol a *Betegség* oly jól érzi magát. Oda ül egy-egy kis sápadt gyermek ágyához s mivel azon családoktól, hol a *Jólét* útját állja, nem szedhet oly sok zsákmányt bátyja számára, tehát innen hordja azokat halom-számba.

A *Nyomor* tehetetlenül nézi a *Betegség* rombolását. Nem hozhat a kis áldozatnak enyhítő gyógyszert, de még csak puha párnára sem fektetheti vergődő kis testét. Ott kell hogy hagyja kinlódni, hosszasan, hosszasan. S a midőn szegényke végre lehunyja szemeit: az anya kinját sem enyhíti résztvevő jóbarátokkal. Hiába sikoltoz, hiába tépi haját. Még férje sincs mellette. Az nehéz munkát végez kora hajnal óta. Pedig mily jól esnék most reá borulni s kisírni magát mellette. No de hisz hazajön s a közös fájdalom tán ismét egybeforrasztja szíveiket, melyeket csak a *Nyomor* tett egymás iránt oly keménynyé.

A férj késő este tér meg. Az egész napi

Ezután a birtokos osztály tiszteltgett a főispánnal Br. Josika Sámuel v. b. t. t. vezetése alatt.

Szokatlan eljárás talán — mondá a kegyelmes ur — hogy a birtokos osztály éppen ez alkalommal tiszteleg, de ennek oka abban rejlik, hogy míg egyfelől eljöttek, hogy hálás ragaszkodásuknak kifejezést adjanak, másfelől eljöttek azért, mert régóta nyugtalanítják a hírek, melyek szerint hivatali állásából távozni készül. Azon óhajának ad kifejezést, vajha e hírek kósza híreknek bizonyulnának és ő méltósága még sokáig megmaradna állásában, a főispáni székbén.

Főispán hálás köszönettel veszi a birtokos osztály üdvözlétét s kijelenti, hogy amíg a kormány és a vármegye közönségének bizalmát bírja, addig állásában megmarad, azért kéri jövőre is szíves támogatásukat.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Lapunk t. olvasóinak boldog újévet kívánunk.**

— **Karácsonyi ünnepek.** Az idej karácsonyi ünnepek alatt egészen enyhe időjárásunk volt, amilyenre 1872 óta nem emlékeznek. A tél fehér leple nélkül köszöntött be az ünnep s valódi fekete karácsonya volt a keresztény világnak. Az ev. ref. és Ferenczrendiek templomában zsufolásig gyűltek össze a hívők s délben a főtér oly népes volt, mintha csak husvét napja lett volna. A hetivásár épen a karácsony előtti napra esett. Ez a véletlen körülmény arra engedett következtetni, hogy valami rendkívüli nagy forgalom lesz. Pedig ennek ép az ellenkezője következett be. Eladó, vevő nem nagy számmal volt s észlelni lehetett az általános pangás nyomait.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Dombora Ilona deési államilag segélyezett községi segédtanítónőt, rendes tanítónővé nevezte ki.

— **Országos vásárok.** A vármegyénket érdeklő legközelebbi országos vásárok: január hó 1-én Mocsón, 2-án Alparéton, 3-án Somkeréken lesznek.

— **Uj tudor.** Dr. Fenyő Béla kápolnokmónostori illetőségű ügyvédjelöltet f. hó 21-én a kolozsvári egyetemen a jogtudományok tudorává avatták fel.

— **Huszonegy Bethlen gróf.** A magyar szabadságharc alatt talán egy család sem volt anynyi taggal képviselve a honvédek sorában, mint a gróf Bethlen család. A mellett, hogy vagyonuk nagy részét feláldozták a haza oltárára, 21 férfi tagja fogott fegyvert a nemzeti ügy védelmére. A gróf Bethlen-családnak ezt a 21 tagját egy hatalmas nagy vászonra lefestettette gróf Bethlen Bálint vármegyénk bethleni választó-kerületének országgyűlési képviselője, Ábrányi Lajos festőművésszel. Ez a kép volt utolsó alkotása a korán

sulyos munkától s hidegtől kimerülten és megdermedve nyit ajtót s amint tudára jut a helyzetnek, a neje iránti nyomorszülte keményszívűségében őt okozza a gyermek haláláért s résztvevő szavak helyett szitokkal illeti.

S a szegény asszony, kinek a *Nyomor* a kísérője, nem utazhatik semmere bánata és durva férje elől. Legfeljebb a folyónak veheti útját, hogy eltemesse ott magát fájdalommal együtt.

S a *Bűn* nemcsak a már említett gyilkosság alakjában jár a *Nyomor* helyein, hanem mez nélkül, el nem takarva, miáltal bárha sokkal hamarabb fedezheti is fel az *Igazság* sujtó istenasszonya, mégis akadálytalanul terjesztheti magából tovább és tovább a fertőző kóroanyagokat.

Ime a *Jólét* és *Nyomor* képei!

Oh ti! kiknek a *Jólét* állandó társatok s kik az ő napsugaras arcának folytonos derűjében a töletek oly távol járó nyomort csak ködképgyanánt látjátok s így valódi fogalmat nem is alkothattok róla: szálljatok le minél gyakrabban s különösen így szent Karácsony napján derűs otthonotokból a *Nyomor* tanyáira s ha láttára borzadály futja át tagjaitokat, mely szívetek hurjait rezgésbe hozza, siessetek a *Jólétnek* rátok ömlő sugaraiból önkezüleg irányozni egyet-egyet a *Nyomor* e fészkebe. A bennök lakók áldó fohászt küldenek majd értetek az ég urához, ki meghallgatja azt s jutalmat ad siron innen, siron tul.

elhunyt festőnek és a kik látták, hazafias kegyelettel szemlélik ezt a valóban szép családi képet.

— **Házasság.** Folyó hó 25-én kötött házasságot Tihanyi Lajos marosvásárhelyi kereskedő Weinberger Szeréna kisasszonnyal Deésen.

— **A köveztvám díjszabály értelmezése.** Annak idejében említettük, hogy egy konkrét esetben a közigazgatási bíróság a városunkban érvénnyel bíró köveztvám díjszabás ama rendelkezésének, mely szerint a helybeli lakosok a város határán kívül tartott szekereik, állataik s idegen helyről szállított tárgyak és onnan be vagy áthajtott állataik után a köveztvámot megfizetni kötelesek, azt az értelmezést adta, mikép helybeli állatok után akkor sem fizetendő vám, ha azok idegen helyről való tárgyakat szállítanak, mert a vámszedés tárgyat az állatok és nem a szállítmányok képezik. E tárgyban a képviselő-testület megbízása folytán városunk tanácsa a vámszedési jogot engedélyező kereskedelemügyi miniszter úrhoz felíratot intézett, kérve a díjszabás említett rendelkezésének értelmezését. Mikép értesülünk, a kereskedelemügyi miniszter vármegyénk alispánja útján azt a választ adta, hogy a közigazgatási bíróság ügykörébe utalt ügyekből keletkező vitás kérdésekben felügyeleti jog czímen sem intézkedhetik, egyébként a közigazgatási bíróság ítélete csak egyes felmerült konkrét esetekre nézve bírhat joghatálylyal, de az engedély-okiratban foglalt vámszabályzat határozmányának alkalmazására általános érvényű s jövőben előforduló minden esetben alkalmazandó határozmányként annál kevésbbé tekintendő, mivel minden, e részben felmerült vitás kérdésben, úgy az illetékes alsófoku hatóság, mint végső fokban az említett bíróság a konkrét esetekre vonatkozólag önállóan, külön-külön, esetről-esetre határoz.

— **Fogós kérdés.** Egyik helybeli mészáros polgártársunk a következő kérdést intézte hozzánk: A szomszédos községek mészárosai hetenként két-három nap, a községükben levágott marha hús részeit behozzák Deésre s itt eladják magánfeleknek és henteseknek, ez utóbbiaknak — természetesen — kimérés végett. Ha ez lehetséges, akkor miért ne volna szabad a helybeli mészárosoknak is a szomszéd községekben, hol a rendőri ellenőrzés nem oly költséges, marhát vágni és behozni a városba, ellensúlyozni amaz idegen mészárosok versenyt, kiknek a vágatás kevesebbe kerül, mint itt Deésen? A mi véleményünk az, hogy kiki az iparát a saját hatósága területén szabadon gyakorolhatja, de azon tul menni: nem szabad. Az alóri, a kaczkói, a kozárvári és rettegi mészáros a saját hatósága területén vághat és mérhet ki húst, valamint hogy a deési mészáros is csak Deésen vághat és mérhet húst. Aki ezen a hatósági vonalon tul lép, annak az új területen új iparhatósági igazolványt kell kieszközölnie. Ha pedig ez nincs meg: akkor önként következik a többi. De még ez sem elég. A nyers hús közforgalomba hozásánál bizonyos egészségügyi ellenőrzés szükséges. Ennek az ellenőrzésnek pedig nem véletlennek, hanem tervszerűnek kell lennie, mi kezdődik az állat élőállapotánál. Mindez csak a mi véleményünk, a többi az illetékes hatóságok dolga.

— **A deési zenekedvelők együtetének 1902. évi január hó 4-én tervezett hangversenye** közbejött akadályok miatt elmarad, mert a műsor összeállítására körül nehézségek merültek fel. Remélhetőleg azonban a tervbe vett hangverseny január hó közepe táján meg fog tartatni.

— **Felolvasás.** A deési polgári olvasókör folyó hó 22-én tartotta ez idej második felolvasó estélyét, melyre az érdeklődők oly nagy számmal jelentek meg, hogy a városház nagyterme zsufolásig megtelt. Első felolvasó Kádár József tanár volt, aki igen kedves modorban rendkívül érdekes dolgokat mondott el a megye és a környék nemes családainak 2—3 évszáz előtti szokásairól, házi berendezéséről, étkezéséről és társadalmi szokásairól. Mindvégig a legnagyobb mérvben kötötte le a hallgatóság figyelmét s itt-ott humoros fordulatokkal zajos derűtségre ingerelte. Utána Pongrácz Ilona k. a. lépett a dobogóra és precíz, meglepően határozott előadással reprodukált egy „Menyasszony“ című monologot. Zajos tapsokkal jutalmazta a közönség az elismerést méltán megérdemlő produkciót. Ezután Bene Ferencz olvasta fel „Mese a fájdalomról“ című igen szép és tanulságos elbeszélését, melylyel a program véget ért.

— **Adókövetés.** Figyelmeztetjük a házirtokosokat, hogy a házberjövdelem bevállására kitűzött határidő lejárt s mindazok ellen, kik valomásukat a másodszori felhívás daczára sem adták be, a pénzügyigazgatóság a birságolási eljárást megfogja indítani. Jó lesz hát ezt megelőzni a vallomási ívek hamaros beadásával.

— **Mentő-tanfolyam Deésen.** A kolozsvári mentő-egylet titkára Dr. Konrády Dániel a szamosvölgyi vasut tisztviselői és alkalmazottjainak tanfolyamot tartott e hó 15-én és 22-én. Ma lesz az utolsó előadás.

— **Köszönet.** Az angyalkák karácsony estéjén mindenfelé repdesnek és boldoggá teszik a gyermekvilágot. Ezen boldogító angyalok vagy a szülők, vagy — a szegény, elhagyott gyermekek részére — nemes szívű jótévk. Ilyen jótévkje van a kozárvári állami elemi népiskola szegény, ruhátlan gyermekeinek, sőt az egész gyermek-seregnek Gr. *Teleki Domokos* országgyűlési képviselő ur személyében, ki mint eddig, úgy az idén is bőkezűleg megajándékozta a kozárvári állami iskola minden tanulóját szépen és gazdagon disztett karácsonyfával, sok dió, alma és süteménnyel, továbbá 8 szegény ruhátlan gyermeket teljes öltözetben részesített. Látni kellett volna a gyermekek és szülők örömet, hallani kellett volna, mikor a tanítók által ez alkalomra betanított szép verseket és párbeszédet boldogan szavalták és a szép karácsonyi dalokat lelkesen énekelték. Gondnoksági elnök Br. Inczedy Ádám, ki egész családjával megtisztelte iskolánk karácsony-ünnepét, szép szavakban ecsetelte a karácsony-est jelentőségét s meleg hangú köszönetet fejezett ki a gondnokság nevében a nemes szívű gróf urnak bőkezű adományáért. Fogadja a kegyes főúr ez uton is a gyermekek, szülők és tantestület igaz köszönetét. Kozárvárt, 1901 deczember 21. Dánfi Benő, ig. tanító.

— **Fogyasztási adókezelés Deésen.** Már említettük, hogy városunk képviselőtestülete a fogyasztási adó házi kezeléséhez kezelőnek Weinberger Herman deési lakost fogadta fel és megbizta a tanácsot, hogy a két fogyasztási adóról felfogadása iránt intézkedjék. Ezen megbízás alapján fogyasztási adóról Glaviczi István és Rutka Adolf deési lakosokat alkalmazta.

— **Ádám napja** Kozárvárott. Helyből vettük az alábbi sorokat. A 70—80-as években szokásos patriarkális társasélet kedves emlékeit idézte elénk az a demokratikus szellemű kedélyes estély, melynek tagjai a Maros, Aranyos, Szamos és Mezőségről csoportosultak folyó év deczember hó 23-án este Kozárvárott Br. Inczedy Ádám népszerű fiatal mánásunk és neje vendégszerető hajlékában, hogy Ádámot az embert üdvözlőjek. A zene hangjai mellett folyt csevegés, a vacsora folyama alatt elhangzott szellemes pohárköszöntők és később a vidám hangulat között folyt táncz mintegy egygyé fűzte a társaságot. A pohárköszöntők sorát az ünnepelt életével, Vásárhelyi Boldizsár lendületes felköszöntője nyitotta meg. Dr. Torma Miklós a háziasszonyra, Kádár József a házi urra és nejeire, azután a házigazda szülőire. A házigazda Dr. Torma Miklósról az alispánra. Kühbacher Ferencz Br. Inczedy Ádámról és feleségére. Br. Inczedy Ádám Torma Imréről, Budai Elek a távolból jött vendégekre, később Szabó Jenőre, Vásárhelyi Boldizsárra, Kádár Józsefre és Dr. Wasserstrom Adolfra. Vásárhelyi Boldizsár Hatfaludy Ernő őrnagyra, Br. Inczedy Samu és feleségére. Br. Inczedy Ádám Dicsőffy Béla kultur főmérnök és feleségére és Kühbacher Ferenczre. Vásárhelyi Boldizsár Ilyés Albertre, a háziasszony édes apjára, mint hazarészünk gazdáközönségének és nagybirtokosainak kiváló képviselőjére, ki megtanítá gyermekeit, mint lehet az anyagiakat a lelkiekkel egyesítve a nemzet és haza javára értékesíthetni. Az említett férfiakon kívül jelen voltak: Veress Sándor Gyéres-Szent-Királyról, Tamási Károly, Veress Imre és Dánfi Benő állami tanító. A társaság nőtagjai: Br. Inczedy Józsefné, Szabó Jenőné, Dicsőffy Béláné, Torma Miklósné, Hatfaludy Ernőné, Br. Inczedy Samuéné, Veress Imréné, Veress Sándorné Gyéres-Szent-Királyról és özv. Dr. Bodor Zsigmondné úrnők, Bartha Ilona kisasszony Harasztosról. Sok ily Ádám napot!

— **Újévi üdvözlés megváltása** című az „Erzsébet” leányárvaház részére szívesek voltak adakozni: Kereskedelmi bank, Deési Hitelbank, Tüzes Karácson és Ment Béláné 10-10 koronát, Somesana bank 5, Dr. Barbul Kelemenné, Róth Pálné 4-4, Dr. Hankó Ödönne, Almai Ferenczné, Gaál Jánosné, Brugovitz József, Haragay János, Voith Gergelyné, Dapsy Frigyesné, Dr. Torma Miklósné, Kabos Sándorné, Binder Gusztávné, Govrik Ferenczné, Kiss Jánosné, id. Krémer Sámuelné, Krémer Lajos, Szörtsey Elekné 2-2, Nik Ferenczné, Fényes Sándorné, Szádvary Jánosné Haragay Emánuelné, Gálócsi Samuné, Dr. Vajda Lipótné, Hatfaludy Józsefné, Szombatfalvi Győzőné, Szváiczter Istvánné, Ferenczy Endréné, Kühbacher Ferenczné, ifj. Szénási Ferencz, Demeter Beláné, Fesztinger, Papp Jenőné, Dr. Brüll Vilmos, Rotenberg Áronné, Ordentlich Adolfné, Teleky és Pintye, Wolff Bogdáné, özv. Dr. Breán Kázmérné, Csiszek Károlyné, özv. Veress Lászlóné, Szentpétery Jánosné, Bod Gyuláné, Dr. Keresztes Sándorné, Németh Jánosné, Lehoczky Béláné, Kádár Józsefné, Szász Lajosné, Klärman Adolfné, Dr. Holländer Samuné, Offák Antalné, Vladár Endréné, Keresztes Gézané, Szabó Istvánné, Aradi Károlyné 1-1, Csiszár és Vásárhelyi 2 kor. 50 fillér, összesen 115 korona 50 fillért. Fogadják a nemes szívű adakozók úgy az árvák, valamint egyetünk nevében hálás köszönetünket. Deésen, 1901 decz. 24. Tüzes Karácsonné, nőegyleti elnök.

— **Kizárt tűzoltók.** A helybeli önkéntes tűzoltók közgyűléséről lapunk múlt számában megjelent közleményre a parancsnokság köréből azt a hirt vettük, hogy annak a három tagnak a kizárása nem a bosszu műve, hanem ők szolgáltattak okot rá az által, hogy a főparancsnokot alaptalanul vádolták a hatóság előtt a nélkül, hogy állításuk valódiságáról meggyőződést igyekeztek volna szerezni. Időközben a főparancsnok meg is tette igazoló jelentését a hatósághoz, melyből az tűnik ki, hogy a kizárt renitensek a vádbeli ténykörülményekre nézve tagsági jogukból kifelől soha felvilágosítást nem kértek, fel nem szólaltak, hanem az egylet autonom jogának megkerülésével fordultak egyenesen a hatósághoz, melyre a főkolompot a bosszu vezérelte, a miért a parancsnokságba be nem juthatott, lévén csak ujdonsult tag. A másik elégedetlen tag már egy izben ki volt zárva az egyletből s úgy ezt, mint a harmadikat a fegyelem áthágása minősítette a közgyűlés által csaknem egyhangulag elhatározott kizáratásra, nehogy a szépen fejlődő egylet kebelében a fegyelmet meglazítsák ok nélküli izgatásaiakkal.

— **Halálozás.** Szarvadi Farkas Deés városi tanácsost súlyos csapás érte, neje Bélafalvi Albert Sarolta élete 58-ik évében f. hó 28-án hosszas szenvedés után elhalt. Temetése holnap délután 2 órakor fog végbemenni.

— *Lapunk t. előfizetőit, kik a folyó és elmúlt évekről előfizetési díjakkal vannak hátralékban, felkérjük, hogy tartozásaikat kiegyenlíteni szíveskedjenek, mivel jövőre a lapot csak a tényleges előfizetőinknek küldjük meg.*

Nyilt-tér.*

Az év lejártával kedves kötelességemnek vélek eleget tenni, ha t. cz. vásárlóimnak irántam tanusított nagybecsű bizalmáért őszinte köszönetem nyilvánítom. Midőn e bizalmat jövőre is kérem, legyen szabad ez új évben mindannyinak sok örömet és mindenekben a lehető legtöbb jót ohajtanom.

Papp Jenő,
Deésen.

Nagyrabecsült vevőimnek és jóakaróimnak ez uton kívánok „Boldog új-évet”, kérve további pártfogásukat.

Ágai Ignác.

* A felelőség a beküldött illeti. Szerk.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Veress Dezső.

HIRDETÉSEK.

Sz. 2585—1901. tlvki.

1—1(328)

Árverési hirdetményi kivonat.

A csákgorbói kir. jbiróság, mint tlvki hatóság közhirrre teszi, hogy Rokás János luj Nikuláj végrehajtónak, Rokás Vaszília, Ilia és Násztászia végrehajtást szenvedők elleni 144 korona 40 fillér tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a deési kir. törvényszék, a csákgorbói kir. jbiróság területén levő, Tormapataka község határában fekvő, a tormapataki 27. számú tlvkben

A + 1. rendszám 67. hrszám alatt foglalt ingatlanra 120 korona, a 2. rendszám 116. hrszám a. foglalt ingatlanra 4 korona, a 3. rendszám 262. hrszám alatt foglalt ingatlanra 14 korona, a 4. rendszám 310, 312, 314, 316, 318. hrszám alatt foglalt ingatlanokra 61 korona, az 5. rend 330, 332, 334, 336, 338. hrszám alatt foglalt ingatlanokra 162 korona, a 6. rendszám 341. hrszám alatt foglalt ingatlanra 8 korona, a 343 hrszám alatt foglalt ingatlanra 15 korona, a 7. rendszám 358. hrszám alatt foglalt ingatlanra 30 korona, a 8. rendszám 456, 458, 462. hrszám alatt foglalt ingatlanokra 26 korona, a 9. rendszám 568, 570. 572, hrszám alatt foglalt ingatlanokra 41 korona, a 10. rendszám 608, 610. hrszám alatt foglalt ingatlanokra 35 korona, a 11. rendszám 616, 618. hrszám alatt foglalt ingatlanokra 21 korona, a 12. rendszám 928, 931, 933, 945, 947, 948, 951, 952, 955. hrszám alatt foglalt ingatlanokra 53 korona, a 13. rendszám 1088, 1090, 1092, 1116, 1118, 1120. hrszám alatt foglalt ingatlanokra 28 korona, a 14. rendszám 1153, 1172, 1174, 1177, 1179, 1181, 1183, 1185. hrszám alatt foglalt ingatlanokra 116 korona, a 15. rendszám 1283, 1284, 1286, 1287. hrszám a. foglalt ingatlanokra 112 korona, a 16. rendszám 1304, 1306, 1308, 1311, 1313, 1315. hrszám alatt foglalt ingatlanokra 23 korona, a 17. rendszám 1354, 1357, 1359. hrszám alatt foglalt ingatlanokra 28 koronában, összesen 1057 koronában ezennel megállapított kikialtási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902. évi január hó 3-ik napján d. e. 9 órakor** Tormapataka község község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881: november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság.

Csáki-Gorbón, 1901. évi szeptember hó 29-ik napján.

Kilyén albiró helyett:
Lányi,
kir. albiró.

Sz. 419—1901. végrh.

1—1(327)

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a magyarláposi kir. jbiróság 1901. évi V. 165/1. számú végzése következtében, Papp Ágoston ügyvéd által képviselt Albina takarékpénztár javára, Latyis Elek és társai ellen 520 korona s jár. erejéig 1901. évi július hó 27-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 880 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: 2 bivaly-tehén, 3 kisborjas tehén, 2 meddő tehén és 2 ló nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a magyarláposi kir. jbiróság 1901. évi V. 165/4. számú végzése folytán 520 korona tőkekövetelés, ennek 1900. évi deczember hó 18-ik napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 101 korona 12 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig K-Kápolnokon a község-ház előtt leendő esz-közlésére **1902. évi január hó 3-ik napjának d. e. 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, becsáron alul is el fog-nak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Ma yar-Láposon, 1901. évi deczember hó 12-én.

Osztján Vertán,
kir. bírósági végrehajtó.

14584/A. IV. sz.

Pályázat.

Szamosvölgyi vasút.

Jövő 1902. évben az alább csoportonként felsorolt anyagok és számkra lesz szükségünk és azoknak szállítását zárt írásbeli ajánlati tárgyalás útján kívánjuk biztosítani.

A szükséges anyagok és szerszámok a következők:

I. csoport. **Erdei termények, faiparcsikkek.** Lucz- és jegenyefenyő deszka és palló, nyár-, körte- és kőrisfa palló, portárcsa, czirokseprű, talicska és papirkosár.

II. csoport. **Üvegárúk.** Egyszerű-, kettős solin-, rubinvörös-, smaragd zöld üvegtáblák, lámpahengerek, lámpacsésze és vizállás üvegek.

III. csoport. **Fonott és szövött árúk,** textil iparcsikkek. Lámpabelek, csepű-, kender-, gyapothulladék, fehérítetlen jutte- és színes vászon, bőrvászon, fényező rongy, ólomzár és kötőzsineg, kenőpárnák.

IV. csoport. **Bőrneműek.** Fényes bőr, kidolgozott juh- és őzbőr, ablakfelhuzó, varrószij és portárcsa.

V. csoport. **Ruggyanta árúk.** Ütköző gyűrűk, tömítő lemezek, szalagok és tömlők.

VI. csoport. **Olaj- és zsírneműek.** Faggyú, égető repce-olaj, kő-olaj, ásvány-olaj, szappan és stearin-gyertya.

VII. csoport. **Festőanyag, kence, fénymáz és enyv.** Ásvány- és vegyi száraz festékek, zománcz fénymáz, fillingup-tapasz, len-olaj, kenőce, bőr előkészítő-kocsi és teher-kocsi fénymáz, asztalos enyv, és pépliszt.

VIII. csoport. **Fémneműek.** Horgany- és sárgaréz bádóg, sárgaréz facsavar, vörösréz cső, huzal és rud dárdany, tábla ón és ólomzár.

IX. csoport. **Acéél- és vasneműek.** Öntött szerszámacél, bordázott, lemez-, tál és fehérbádóg, állvány-, vasmenetű-, anyás- és facsavar, csavarház, acélfóraló, és vas vízvezetékű cső, csőösszekötő darabok, fűrészlap, gyalúvas, acéél- és vashuzal, csavarkapocs, huzal-kötél, sodrotszemű láncz, alátét-tárcsa, vas- és vashuzalszeg, gömbölyű-, lapos-, minta-, pánt- és rácsvas, pályakocsi kerék, kerék-abroncs, tengely és egyéb apró vasanyagok.

X. csoport. **Kefekötő árúk.** Író-, kátrányos-, mázoló-, fénymázoló-, meszelő-, pép- és poroló-ecset, teleptisztító- és sikárló kefe.

XI. csoport. **Távirida anyagok.** Callaud- és Leclanche-féle elemek.

XII. csoport. **Réz műves, bádógos és fémiparcsikkek.** Mosdó edény csap, sárgaréz személykocsi felszerelések, lámpa és lámpás alkatrészek, jelző lámpa.

XIII. csoport. **Különféle anyagok,** vegyszerek, sók és savak. Kőszőrű és nyomda-kő, kátrány, asbest lemez és zsinor, arabmészga, szivacs, öntött és természetes tajtkő, csiszoló-vászon, benzín, bóris, borszesz, rézgálicz, sósav és salamiak.

XIV. csoport. **Szerszámok és eszközök.** Fejsze, talpfafuró, amerikai csigafuró, gereblye, kalapács, lapát, ásó, kapa, reszelő, asztalos véső, lakat, hőmérő és acéél szalagmértek.

A fent elősorolt anyagok és szerszámokbani szükségletünkre vonatkozó részletes kimutatás, az ország valamennyi kereskedelmi és iparkamarájánál, az országos iparegyesületnél, a budapesti kereskedelmi muzeumnál, valamint igazgatóságunk anyagszerkezési osztályában megtekinthető és ezen utóbbi helyen megszerezhető.

Az említett kimutatásban felvett mennyiségek, a tényleges szükségletet csak megközelítőleg fejezik ki, miért is az a szükségletnek megfelelően, általunk 25%-kal felemelhető vagy leszállítható. A szállítás elnyerésére vonatkozó ajánlatok benyújtására nézve a következők szolgálnak irányadónak.

A hazai ipar pártolására való tekintetből megjegyezzük, hogy a hazai gyártmányok szállítására kiváló sulyt fektetünk és első sorban azon gyárosok és iparosok ajánlatát vesszük figyelembe, a kik hazánkban önálló iparteleppel rendelkeznek és a kik saját gyártmányukat ajánlják és szállítják. A közvetítő kereskedelemmel szemben is ezen elvet alkalmazzuk

és főleg azok ajánlata számíthat figyelembe vételre, a kik hazai gyárakból származó tárgyak szállítására tesznek ajánlatot.

Az ivenként egy koronás okmánybéllyel ellátott ajánlat lepecsételve és a borítékon ezen felirattal „Ajánlat anyagok és szerszámok szállítására 14584—901. számhoz” igazgatóságunknál Deésen legkésőbb **1902. évi február hó 5-éig** nyújtandó be, vagy ide beküldendő.

Az ajánlat akár egész csoportokra, akár a csoportnak egy bizonyos részére külön-külön is tehető.

Az ajánlatban az ajánlott tárgy ára korona értékben, számmal és szóval kiírva, darab, méter, kilogramm, illetve köbméterenként egység szerint, a szamosvölgyi vasút egyik, az ajánlattevő által szabadon választott állomására (legezészerűbben Kolozsvár, Apahida máv., Zilah vagy Borgó-Besztercze határ- és végállomásokra) történő bérmentes szállítás mellett, ingyen csomagolással és minden engedmény nélkül, netto árakban számítva, teendő ki.

Az ajánlatban megemlítendő, hogy ajánlattevő ajánlatával az e felett hozandó határozat közléséig kötelezettségben marad.

Az ajánlattal egyidejűleg deési központi pénztárunknál bánatpénz teendő le. A bánatpénz az ajánlott anyag mennyisége után kiszámított értéknek 5%-a. A bánatpénz vagy készpénzben, mely nem kamatoz, vagy letételül általánosan elfogadható értékpapirokban teendő le.

A bánatpénz letételének megtörténte az ajánlatban megemlítendő, de erről a központi pénztárunk által kiállított letéti jegy az ajánlathoz hozzá nem csatolandó.

A szállítás a szamosvölgyi vasútnál érvényes általános és részletes szállítási feltételekben előírt módzatoknak megfelelően teljesítendő.

Ezen szállítási feltételek igazgatóságunk anyagszerkezési osztályában, a hivatalos órák alatt megtekinthetők, vagy ugyanott megszerezhetők és pedig az előbbieket példányonként 40, az utóbbiak 20 fillér lefizetése mellett.

A minták és rajzok szerint szállítandó tárgyak mintái és rajzai ugyancsak anyagszerkezési osztályunkban tekinthetők meg, vagy ott az önköltségi ár megtérítése mellett megszerezhetők.

Az ajánlattevőről feltesszük, hogy úgy az általános, valamint a részletes szállítási feltételeket, nemkülönben a mintákat és rajzokat ismeri és ezeket magára nézve kötelezőknek tekinti. Ezen kötelezettségnek az ajánlatban határozott kifejezés adandó.

Minden ajánlattevőtől megkivánjuk, hogy ajánlatában az ajánlott anyagok és tárgyak gyártási és származási helyét megemlitse és kívánatkra ennek valóságát azon kereskedelmi és iparkamara által, melynek területéről az ajánlott anyag vagy tárgy származik, igazolni tudja.

A szállítást elnyert ajánlattevőnek a szállított és kifogás nélkül átvett anyagérti követelését, szabályszerűen kiállított számla ellenében, az árú átvételétől számított 30 napon belül, a szamosvölgyi vasút hivatalnokai, altisztjei és szolgálai nyugdíjalapja javára esedékes 1% (egy százalék) levonásával deési központi pénztárunknál készpénzben egyenlíthetik ki.

Fentartjuk magunknak azt a jogot, hogy az ajánlatok között, tekintet nélkül az árakra és az ajánlattevő által az esetleg kikötött feltételekre, szabadon választhassunk, valamint azt is, hogy az egyes csoportokba foglalt különféle anyagok és tárgyak szállítását két vagy több ajánlattevő között megoszthassuk.

Ezen feltételektől eltérő ajánlatokat és azokat, a melyek a kitűzött határidő után érkeznek be, avagy táviratilag tettettek, nem vesszük figyelembe.

Deés, 1901. évi deczember hó 23-án.

Az igazgatóság.

Sz. 300—1901. végrh.

1—1(326)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a magyarlápósi kir. jbiróság 1901. évi 261/3. számú végzése következtében, Pap Ágoston ügyvéd által képviselt, Moskovics Izráel és Kupsa Filimon javára, Pintye Tódor és társai ellen 278 korona 56 fillér s járulékal erejéig 1901. évi november hó 9-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2590 koronára becsült következő ingóságok u. m.: 31 boglya széna, 2 tehén, 4 ló, 5 tulok, 3 szekér, 2 kalangya buza és 2 kalangya zab nyilvános árveresen eladottnak.

Mely árverésnek a m.-láposi kir. jbiróság 1901. évi V. 261/4. sz. végzése folytán 278 kor. 56 fill. tökékövetelés, ennek 1901. évi július hó 30. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 92 kor. 70 fill.-ben bírósággal már megállapított költségek erejéig Kupsafalván, a községhez előtt és a helyszínen leendő eszközzésére **1901 deczember hó 31-ik napjának d. e. 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX.

t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt M.-Láposon, 1901. évi deczember hó 7-ik napján.

Osztián Vortán,

kir. bírósági végrehajtó.

Szám 1960—901. tlkvi

1—1(325)

Árverési hirdetményi kivonat.

A magyarlápósi kir. jbiróság, mint tlkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Domokos és vidéke községi hitelszövetkezet végrehajtónak, Bugye Pántyin és neje végrehajtást szenvedők elleni 240 korona tökékövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a deési kir. törvényszék, a magyarlápósi kir. jbiróság területén lévő, a libatoni 389. sz. tjkvben A. 1. rszra 338 kor., a 164. sz. tjkvben A. I. 5—11. rszra, valamint a 12. rsz. ingatlanból Pántyin jutalékára 64 koronában, a 208. sz. tjkvben A. I. 1—11, 13—21, 24—32, 34. rszmok, az A. 3 alatti Filip Dotyia hányadára 99

korona 75 fillérben, a 705. sz. tjkvben A. 1. rszra 12 kor., a 4. rszra 20 kor., az 5. rszra 4 kor., a 6. rszra 5 kor., a 7. rszra 4 kor., a 138. sz. tjkvben A. I. 2 és 10. rsz. ingatlanokból Filip Dotyét megillető 17-ed rész jutalékára 150 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverés elrendeltetik és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1901 deczember hó 30-ik napján d. e. 10 órakor** Libaton község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 33 K. 80 fill., 6 K. 40 fill., 90 K. 90 fill., 20 fill., 3 K. 20 fill., 2 K. 20 fill., 2 K. 40 fill., 50 fill., 40 fill. és 15 koronát készpénzben, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. telekkönyvi hatóságtól.

Magyarlápóson, 1901 július hó 15-én.

Gáspár, kir. albiró.

